

75è aniversari d'Hiroshima i Nagasaki

“No hi ha vacuna possible contra els efectes de les armes nuclears, només la seva eliminació ens en pot protegir”

Més que mai, cal incrementar els esforços per avançar cap al desarmament nuclear i preservar la continuïtat del planeta. Perquè si una pandèmia com la de la covid-19 ha col·lapsat els sistemes sanitaris, una sola deflagració nuclear els inhabilitaria completament. Les nuclears són les úniques armes de destrucció massiva que encara no estan prohibides i no podem deixar en mans de líders com Trump o Putin, entre d'altres, el futur de la humanitat.

75 anys d'Hiroshima i Nagasaki: #MAIMÉS

El 6 i el 9 d'agost, recordarem els **75 anys del llançament de les bombes atòmiques sobre les ciutats japoneses d'Hiroshima i Nagasaki**. Es calcula que hi van morir més de 240.000 persones entre el moment de la deflagració i les setmanes immediatament posteriors, però els seus efectes van provocar malalties, malformacions i la mort de milers de persones més durant molts anys. Supervivents de les bombes, els *hibakusha*, han dedicat la seva vida a sensibilitzar sobre els seus efectes i sobre la necessitat d'eradicar aquest perill. Com la [Setsuko Thurlow](#), que ha estat en diverses ocasions a Barcelona demanant el suport de la població i de les institucions a l'abolició nuclear. La darrera visita la va fer el passat mes de febrer i va rebre el suport del consistori barceloní.

Tractats internacionals de control i desarmament, inoperants

Davant la preocupació de la comunitat internacional per la letalitat de les armes nuclears, **el 1968 es va aprovar el Tractat de No Proliferació Nuclear** que va entrar en vigor el 1970. L'acord havia de restringir la possessió d'armes nuclears als cinc països que havien fet assaigs amb aquest armament abans del 1967 (els Estats Units, Rússia, la Xina, França i el Regne Unit) i aquests es van “comprometre de bona fe a iniciar negociacions per a la reducció i liquidació dels seus arsenals nuclears”. Avui, però, hi ha **nou països amb armament nuclear** (s'hi han sumat l'Índia el Pakistan, Israel i Corea del Nord) i al món encara hi ha més de **13.400 armes nuclears actives** totes elles més potents, modernes i 'eficaces' que les que els Estats Units van llançar el 1945 ([Dades del SIPRI](#) – traducció FundiPau).

D'altra banda, la retirada dels EUA del Tractat sobre l'Eliminació de míssils de Curt i Mitjà Abast (INF) que havia signat amb Rússia el 1987, la incògnita sobre si el 2021 es renovarà el Tractat Nou START, signat el 2010 pels dos països i que preveu la reducció de les forces nuclears estratègiques, i les tensions amb Corea del Nord fan témer la perillosa represa d'una nova cursa d'armament.

Un pas de gegant: Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears - Campanya Internacional per a l'Abolició de les Armes Nuclears

Davant del greu risc que suposen les armes nuclears per la supervivència del planeta, del seu gran nombre i modernització, de les tensions creixents entre països nuclears i de la inoperància dels tractats internacionals existents per avançar cap al desarmament, la societat civil mundial es va organitzar sota el paraigües de la **Campanya Internacional per a l'Abolició de les Armes Nuclears (ICAN)**. Amb el suport d'alguns governs, de líders internacionals, experts, centres de recerca, col·lectius de professionals, i ONG (entre les quals FundiPau), es va aconseguir iniciar un procés de negociació a les Nacions Unides que va culminar el **7 de juliol del 2017**, amb **l'aprovació del Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears**. En aquests moments el text compta amb el suport de **81 països que l'han signat i de 40 que l'han ratificat**. Entrarà en vigor quan el ratifiquin 50 països. Aquest és un primer pas imprescindible per poder pressionar els països amb armes nuclears perquè s'impliquin en la seva eliminació.

L'Estat espanyol és un dels països que encara no ha signat el TPAN per això des de FundiPau duem a terme diverses accions per tal que des de la societat civil, la comunitat científica, les institucions i els representants públics es reclami el suport de l'Estat a l'abolició nuclear.

La fi de la vida al planeta

Són moltes les veus d'experts i organitzacions humanitàries i mèdiques que alerten que la utilització d'armament nuclear, encara que fos a nivell regional, faria impossible qualsevol tipus d'assistència i que posaria en risc la supervivència de la humanitat sencera. En un enfrontament entre l'Índia i el Pakistan, per exemple, més enllà del gran nombre de persones que moririen en el moment de la deflagració, en els 30 minuts següents la cendra radioactiva cobriria tota l'àrea circumdant i mataria totes les persones que no estiguessin a cobert. La contaminació de la terra i de l'aigua causaria malalties per la radiació i defectes de naixement durant molt anys.

Les cendres despreses en l'explosió entrarien a l'atmosfera superior i s'escamparien per tot el planeta, tapant el sol. La temperatura global podria baixar fins a 5 graus i les collites de tot el món es veurien alterades durant almenys una dècada. Moririen desenes de milions de persones més. La capa d'ozó quedaria malmesa i això destruiria un nombre significatiu de plantes, vegetació marítima i de vida animal. A més de les greus malalties, també es produirien enfrontaments violents pels recursos i l'agua, i el col·lapse financer afectaria a tota la població mundial. Aquests serien els efectes en un conflicte entre dos països que tenen 230 armes nuclears. Els EUA i Rússia en tenen 12.175, sense comptar les de la Xina, França, el Regne Unit, Israel i Corea del Nord.

L'única possibilitat d'evitar la fi del planeta, és posar fi a les armes nuclears. Perquè com diu el president de FundiPau, Antoni Soler, "No hi ha vacuna possible contra els efectes de les armes nuclears, només la seva eliminació ens en pot protegir"